

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 — r
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön ártábla szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

SZEMLE.

Ferencz-Ferdinánd főherczeg pétervári látogatása az európaszerzte járványszerűleg fellépett minisztertervások közepette is az általános érdeklődés középpontja. Az orosz lapok, bár az ottani sajtó-viszonyok szerint a hivatalos világ intencziói ellenére egy sort sem írhatnak, mind konstatálják, hogy e látogatással a Bécs és Pétervár közti viszonyokban fordulat állott be. Így pl. a "bécsi Fremdenblatt" ama fejtegetésével szemben, hogy Ferencz Ferdinánd főherczegnek pétervári látogatása nem függ össze semminemű politikai misszióval és csupán a bécsi udvarnak azt az ohajtását bizonyítja, hogy az orosz csári udvarral való viszonyt megjavítsa, a "Novoje Vremja" ezeket írja: „Az orosz udvarnak és az orosz társadalomnak ez elégséges a végből, hogy őszintén örüljön az esemény fölött. Azonban gróf Kálnoky félhivatalosa helyesebben járt volna el, ha egyáltalában nem érintette volna a misszió kérdését. Bizonyos körülmények között az a megjegyzés, hogy a főherczeg minden misszió nélkül utazik, tapintatlan kísérletnek lenne tekinthető a végből, hogy bizonyos reményeket eloszlasson, melyekre Oroszországban senki sem gondolt. Az orosz társadalom örül ennek a látogatásnak, mely ellentétben áll amaz osztrák politikusok eljárásával, kik az utóbbi évek feszültségét szították.“ Sokkal világosabban kifejezi az orosz köröknek e látogatáshoz kapcsolt reményeit a „Novosztij“, a mely immár elérkezettnek és alkalmasnak

látja az időt arra, hogy a berlini szerződés megváltoztatása végett tárgyalások indításának. A balkánfélszigeti statusquonak az alapja tudvalevőleg a berlini szerződés s így a „Novosztij“ reménye a mi főherczegünk látogatásával egy valóban világpolitikai fordulatot hoz kapcsolatba. Mi alapjok van ezeknek a reménykedéseknek, azt majd a jövő mutatja meg.

A román nép egységére törekvő liga e hó 6-án véglegesen megalakult Bukarestben. A ligának már tíz fiók-egyesülete van Romániában. Braila, Galacz, Turn-Szeverin, Ploest, Tirgoviste, Jassi stb. már állást foglaltak ez ügyben s szervezkedtek; míg nálunk, Besszarabiában s a balkánrészekben e téren semmiféle mozgalom nem történt. A működési tér tehát tisztán Romániára szorítkozik. Érdekes világításba helyezi e mozgalom politikai karakterét a „Romanul“ egy közleménye, a mely Lahovary miniszter és Majorescu ismeretes nyilatkozataival foglalkozik. A „Romanul“-ban ugyanis most az a levelező, a ki Majorescut meglátogatta s a ki a miniszter nyilatkozatait egyik berlini lapban tovább adta, Lahovaryt demantálja és konstatálja, hogy ő Majorescuvall mint miniszterrel beszélt 1890. decz. 6-án, még pedig Carp jelenlétében. És a német levelező előadja az egész beszélgetést. Majorescu miniszter e szerint nagyon helyeselte a román liga alakulását s pénzügyi törekvéseit, mert szerinte Magyarországon mindenütt fel kell állítani a román kisedővódákat. Ő meg fogja kérni

magát Károly királyt is, hogy e célra bizonyos összeget adjon, a mint adott Vilmos császár is a Romániában levő német iskolák számára. Hogy mindez mire való, arra is megadják a választ Majorescu és Carp: A hármas szövetség a román nép s illetőleg Románia érdekében van. E hármas szövetség azt fogja eredményezni, hogy Ausztria-Magyarország Oroszországgal leszámol. A magyarországi románok tehát éppen kenyértörésre ne vigyék a dolgot. Várjanak tíz esztendő, míg ez a leszámolás megtörténik, azután fog aztán szőnyegre kerülni Erdély kérdésének megoldása, ha lehet békés, ha nem, más úton is. Majorescu egyébiránt nem hiszi, hogy Romániának joga volna ne bizalmas úton tenni lépést az erdélyi románok ügyében. Majorescu szerint Károly király Bécsben léte alkalmával királyunk figyelmét felhívta az erdélyi románok szomorú állapotára. Ferencz József király Kálnokyhoz utasította, Károly román király Kálnokyal beszélt is ez ügyben, azonban ez nem volt hajlandó tárgyalásokba bocsátkozni. Ha a Romanul levelezőjének e nyilatkozatai igazak, akkor világos, hogy e mozgalomnak csakugyan politikai és nem tisztán kulturális jellege van, s hogy a román politikusok Magyarország belügyeibe avatkoznak.

Az olasz minisztertervások el van intézve annyiban, hogy Umberto király Marchese di Rudinit véglegesen megbízta az új kabinet megalakításával. A kabinet megalakulásáról azonban ez ideig nincs még hír. Rudini még

A „Székelyföld“ tárczája.

Farsangi képek.

(A múlt, jelen és jövőből.)

A történelem legklasszikusabb nemzetétől veték az összes művelt nemzetek az igazság jelképét, az eszményi nőalakot: Justitiát, a mint bekötött szemmel tartja kezében az igazság mérlegét, melynek rudja vízszintesen áll s jobb kezében felemelt kardjával az igazság osztogatásbani bátorságát, erejét jelképezi.

X. községben egy bolt ajtaján Justitia kerekre nyitott szemekkel, hóhérpállossal s egyik felén a földet érő mérlegtányérral van kifestve, ezen körirattal: „Vegyes kereskedés az igazsághoz“; s a mint a boltba nyitnak, az ajtóval szemben, feltűnő helyen gyászkeretben ezen felírás olvasható: „Égben van az igazság.“

* * *

Gyakorlat az élet iskolája. A régi jó táblabírák és a többi jog- és igazságszolgáltató hivatalos személyek nem tanultak 20 éven át azért, hogy tisztelhetbi szám feletti, ideiglenes XIII-ik rangosztályu, díjtalan gyakornokok lehessenek. A már hivatallal bíró urambátyáimhoz beállott a hivatalra vágó fiatal generáció táblabíró stb. inasnak s pár év alatt akár gubernátor lehetett, mert

régi közmondás: „A kinek az Isten hivatalt ad, ad hozzá ésszt is.“ Másként is mentek ám akkor a dolgok! . . .

Annó 185*-ben az x-i dullóhoz panasza megy az igazságot kereső . . . Józsefné: — Instálom alásan vitéz kápl . . . tekintetes dulló ur stb.

— Jól van jó asszony, jöjjön fel délután, mikorra a panaszoltat is felhivatom, igazságát meg fogja kapni.

Délután, a mikor a dulló ur belépik a hivatalos szobába s látja a peres feleket, kiált: — Jancsi! elő a deressel!! . . . Józsefné bujjék meg!

Hiába tiltakozás, kérés, felvilágosítás, hogy „nem ő a vétke“, Jancsi a 25-öt kiméri.

— Elmehetnek!

Oh! szóbeliség, közvetlenség, jöjjön el ismét a te országod!

* * *

1867-ben alkotmányos életünk hajnala felvirult. Majd bíróságaink szerveztettek, közigazgatásunk rendeztetett. 1878-ban könyvbé, s okba foglaltattak a magyarországi bűnök, mert addig csak németből fordított bűneink voltak. Most tehát nem járja a korábbi, szóbeli, közvetlen ama gyors eljárás!

Y. dullóból is bírót csinált végzete, mert a 48-iki szabadságharc alatt gubernátor-inasból a felke-

lők közé lépett s így képzettség és hazafiság kvalifikálták a magas állásra.

Az x-i toronyóra 11-et üt. A járásbíró udvarán százra megy a becsületében sértettek, sértők és tanuk száma. A türelmetlen zajongást csend váltja fel . . . Megérkezett a törvénybíró!

A tárgyalási terem zsufolásig megtelik . . . Következik a cseresnye-pipaszárok takarítása, élvezetes hajlitgatása és szaglálása, majd a pipák megtöltése, a bagós érczfazék tartalmának alapos felülvizsgálása, egyik kedvenc selmeczire reágyújtás, széna, gabona s egyéb gazdasági termékek és hulladékok áruba bocsátása stb.

— Az óra 12-öt üt! Pfuj, de rövid a délelőtt! Munkára, mondja a törvénybíró, s néhány idézőt aláírva, leteszi a tollat. Délután folytatjuk. Elmehetnek! . . .

4¹/₂ óra. A járásbíró udvarán már csak fele számu sértett, sértő és tanu zajong. Csend lesz. Megérkezett a törvénybíró!

— Kérem alásan minket elé venni. Instálom alásan 4 hetes gyermekemet hagyam otthon stb.

— Kibékkültek-e?

— Nem instálom, erősen meg vagyok sértve . . . stb. stb.

A tárgyalási teremben folytatattik a délelőtt félben hagyott tárgyalás (!). 6 óra,

A konzuli bírószkodás. A „Bud. Corr.” írja: Az ellenzéki sajtó folytatja támadásait az igazságügy-miniszter által legutóbb beterveztett, a konzuli bírószkodás rendezéséről szóló törvényjavaslat ellen, untalan ismételvén, hogy ezzel új közös ügy teremtettk s még mindig nem látja be, hogy a vegyes bíróság semmi esetre sem nevezhető közös bíróságnak. Még a „Pesti Napló” azt is állítja, hogy a kormány nem is lehet bizonyos a felől, hogy az esetleges új osztrák kormány a megegyezés útján létrejött törvényjavaslatot a maga részéről is elfogadja-e. Ezzel szemben utalnuunk kell azon tényre, hogy az osztrák kormány „a konzuli bírószkodás gyakorlására vonatkozó határozatokról szóló törvényjavaslatot” már december havában (282. sz. alatt) beterveztette az osztrák uralkházához és hogy a kormányjavaslat már az uralkházának illető bizottsága által le is tárgyaltatott. Az osztrák javaslat nem 23, hanem 25 szakaszból áll s az osztrák viszonyokra vonatkozó néhány részlet tekintetében eltér a magyar törvényjavaslattól, de különben érdemileg azonos intézkedéseket tartalmaz.

Nagy érdekű ülése volt szombaton a házának. Ezen ülést nemcsak az egész országban, hanem Ausztriában is élénk érdeklődéssel várták; e napra volt ugyanis kitűzve a magyar kormány válasza a magyar államvasutak „helyi díjszabása” tárgyában hozott intézett interpellációra. Baross Gábor kereskedelmi miniszter adta meg az összkormány nevében ezt a választ, a képviselőház egyhangu helyeslése mellett, a melyhez az egész ország helyeslése fog csatlakozni.

Később a kérvények tárgyalására került a sor, melyeket Hertelendy Béla referált. Egy kis tanügyi vita támadt a kérvények során. Több tanítótestület kérvényénél Hertelendy Béla előadó rövid ajánló beszéde után Apponyi Albert gróf hangsúlyozta annak sürgős szükségét, hogy a tanítók fizetése is nyugdíja szabályoztassék s társadalmi pozíciójuk emeltessek. Madarász József csatlakozott előtte felszólalt „fiatal barátja” véle-

— Mégis csak pompás az én perrendtartásom —
mormogja a törvénybíró. Igen is!

Főszolgabíró (össze ránczolt homlokkal): számtalanszor ismétetem, hogy adó-ügy, katonai-ügy, víz-, tűz-, gát-, köz-, bel-, külrendészet stb. stb. felelti örködés engem terhel, minek folytán rendeleteimnek pontos teljesítését és a pontos elintézésekről a jelentést követelem. Értettékkkk!!?

katonákat. Ez a közszellem szülte kezdetben ezen bámulatos eredményt, ez tartotta fel egyesületünket maig is ez képezi a jövő biztosítékát.

Valahányszor évi jelentéseim rendén, választmányunk életén végig tekintek, mindig arról kell meggyőződnöm, hogy a legválságosabb viszonyok között mindig akadt ügyünknek egy-egy bajnoka, ki hatalmas tevékenységével a szunyadozó egyeleti életnek lendületet adott s a veres kereszt — Phönixként — mindig feltámadt hamvaiból.

Az a határtalan ügybuzgóság s páratlan energia, tapintat és előrelátás, melylyel a mi nagy-érdemű elnök-bárónk választmányunkat évek óta vezeti, mindig feltálalta azon társadalmi erőket, melyek képesek valának az eszmének újabb lökést adni. Vidékiünknek majd egyik, majd másik tekintélyes és befolyásos tagját nyerte meg ügyünknek, kik aztán roppant tevékenységükkel új és friss vérkeringést adtak egyeleti életünknek. A nemes bárónő folytonos és az ügybuzgó bajnokok periodikus tevékenysége végre megteremtették azt az eredményt, hogy jelenleg a magyar hazában kevés választmányuk van annyi fiókja és annyi tagja, mint a miénknek. Egyesek tevékenységéről beszélve, kedves kötelességemnek ismerem itt a legteljesebb elismerés hangján emlékezni meg Gábor Péter főszolgabíró urról, ki nagy buzgóságával egyesületünknek úgy szólva regenerátora lett, mennyiben rövid idő alatt 5 fiókegyeletet alakított s ezáltal egy egész vidék intelligenciáját nyerte meg választmányunknak. Az ügyszeretetének is vannak fokozatai, melyekért kisebb nagyobb elismeréssel adózunk, de ily lelkes munkával, ekkora eredménnyel szemben nincs kellő szavunk azon hála kifejezésére, melyet a nemes szívű férfiú iránt érezünk. Adjuk tehát neki a legjobbat, mivel bírnunk, őszinte tiszteletünket, hálánkat, egyszersmind kijelentvén, hogy szép tette, mint utanzandó szép példa, emlékünkből mind örökre meg leendő öröze.

A hála és elismerés adóját ezekben leróva, választmányunk jelenlegi állásáról következőkben van szerencsém beszámolni:

Választmányunkhoz ez idő szerint 9 fiókegyesület tartozik, u. m.

1. A kézdivásárhelyi fiók 6 alapító, 4 10 frtos rendes, 274 egy frtos rendes, 68 rendkívüli, összesen 352 taggal.

2. Az al-feltorjai fiók egy alapító, 14 egy frtos rendes, összesen 15 taggal.

3. Az al-felcsernátoni fiók 2 alapító, 10 egy frtos rendes, összesen 12 taggal.

4. Az orbai járási fiók 5 alapító, 107 egy frtos rendes, 11 rendkívüli s így 123 taggal.

5. Az osdolai fiók 15 egy frtos rendes.

6. A bereczki fiók 12 egy frtos rendes, 2 rendkívüli, összesen 14 taggal.

7. A sósmezei fiók 20 egy frtos rendes és egy rendkívüli, összesen 21 taggal.

8. A karatna-völgyi fiók 14 egy frtos rendes, 1 rendkívüli, összesen 15 taggal.

9. A dálnoki fiók 3 10 frtos rendes, 37 egy forintos rendes, 13 rendkívüli, összesen 53 taggal.

Ezek szerint van választmányunknak 9 fiókja 14 alapító, 7 tiz frtos rendes, 503 egy frtos rendes, 96 rendkívüli, összesen tehát 606 tagja, azaz 13 taggal több mint a múlt évben.

A felsorolt fiókok közül az öt utolsó még a szervezés stádiumában van, de a kezdet után ítélve, reményünk lehet, hogy szervezkedés után erős oszlopai lesznek választmányunknak.

A fiókok egyeleti életét tekintve, első sorban a kézdivásárhelyi fiókról kell megemlékeznem, mely — élén a nemes elnök bárónővel — újabb meg újabb tagok gyűjtése s az eszmének folytonos ébrentartása körül kiváló tevékenységet fejtett ki. A kézdivásárhelyi fiók, mint a választmány központja, éltető lelke szépen megfelelt feladatának azon hatalmas és üdvös ágítációjával, melyet a veres kereszt egyelet érdekében társadalmunkban kifejtett. Ezen nemes igyekezetében hatalmas támaszokat nyert Wértan Katinka és Dr. Balogh Vendel ur személyében, kik új tagok gyűjtése által igen hasznos szolgálatokat tettek egyeletünknek. Igazán méltók a t. választmány haládjára. A többi fiókok nagyobb szabásu egyeleti tevékenységet nem mutatnak fel, de annyi év után is fenn tudták tartani magukat s én azt hiszem, t. választmány, hogy a jelenlegi nyomasztó közgazdasági viszonyok között ez is eredménynek mondható. Tény az, hogy anyagi erőnk nem áll arányban jó szándékunkkal, de azért reményeinket a meglevő viszonyoknak alá kell rendelnünk.

Szomorú kötelességemnek ismerem a t. választmányunk jelentést tenni azon kipótthatlan veszteségről is, mely egyesületünknek nagyérdemű elnöke gróf Károlyi Gyula ur ö excellentiája halálával érte. Az az országos mély részvét, mely az egész hazában minden szívet eltöltött, a mi kebleinkben is visszhangra talált, s őszinte fájdalomunknak kegyeletesen adtnak kifejezést. Választmányunk Benkő Sándor országgyűlési képviselő és Nagy Gábor p. ü. miniszteri osztálytanácsos urakkal képviseltette magát a temetésen s ezen felül a ravatalra díszes koszorút küldött s kitűzte

a kórház épületére a gyászlobogót. Egyesületünk azóta új elnököt kapott gróf Csekonics Endre ur személyében s ezen választás ö Felsőge a király által jóváhagyatott. A mint elsrattuk az elhunytat, őszint örömmel üdvözljük az új elnököt, ki bizonyára méltó utóda leendő nagy nevé elődének s kinek bölcs vezetése alatt ép annyi jóval fog a központi kormányzat egyeletünk és kórházunk iránt viseltetni, mint eddig tevő.

A nőegylet bálja.

Kézdí-Vásárhely, 1891. febr. 11.

Sokáig azt hittük, hogy hushagyókedden minálunk nem lehet bált rendezni. A nőegylet bátor szívvvel neki ment ezen előítéletnek s ledöntötte.

Az a Budapesten készített monstrosus meghívó, mely távolról úgy néz ki, mint egy kétféjű sas, közeli mint egy vendéglői étlap, lévén rajta eczet-olajtartó, béka, csiga, rák stb., továbbá a maszkok számára kilátásba helyezett „ehetetlen ételek” s a nagyhangu reklám fényes ígéretei rábirták közönségünket, hogy elhagyva a hushagyókeddi asztal áldásait, a táncsterem parkettjén fejezze be az idei rövidke farsang örömeit. A mulatni vágyók úgy megtöltötték a tánctermet, mint az idén egy bálban sem s volt olyan jó kedv, milyen csak egy bohóc-estélyhez illik. Nő. egyeleti bál lévén, nemünk szebbik és kíváncsibb fele, a nő volt nagyobb arányban képviselve részint mint maszk, részint mint csodálkozó s a tánczos ifjúságnak ugyancsak nehéz feladat jutott lerőni azon adót, melyet a bál illem minden tánczostól megkövetel.

A nagy számmal megjelent maszkok közül a kalotaszegi, torockói magyar és hátszegvidéki oláh, továbbá a cigány népviselet tüntek ki; azonkívül a bohócok egész ügyes csoportja, a virágárosok sokasága. Feltűnően meglepő és ügyes volt egy oláh cigány, ki élethűen idomított nagy máramarosi medvéjével a tánczközök alatt rendkívüli tetszés és mulatságos rémület mellett járatta a medvétánczot. A terem egyik sarkában felállított díszes sátor alatt bájos kis árusok szolgáltak a gyümölcs, sütemény, üdítő italok és csemegék után vágyó közönségnek.

A táncz lankadást nem ismerő kintartással és kitűnő kedvvel folyt s a mindkét nembeli aranyifjúság csakugyan igyekezett kivenni részét, mely a rövid farsang miatt oly szűk határok közé volt szorítva. A négyeseket két nagy colonban több mint 80 pár tánczolta.

A mi első sorban vonzóvá tette az estélyt, az a nőegylet azon buzgalomában keresendő, mely szerint gondoskodott, hogy a maszkok egyen-egyen csinos kivitelű tárgyakkal legyenek megelve s azon kívül a feltűnőbb szépségek külön is kitűntetve.

A kedélyes multság reggel ért véget.

Különfélék.

— Hymen. Cseh Gyula, a kézdí járás derék szolgabírája s a kézdivásárhelyi társasélet egyik legkedveltebb alakja, múlt vasárnap tartotta esküvőjét Sepsí-Szentgyörgyön Császka Mari kisasszonnyal. Áldást kívánunk az ifjú párnak! — Benkő Béla kézdivásárhelyi fiatal iparos-mester folyó hó 9-én tartotta menyegzőjét Kovács Mari kisasszonnyal. A nászmenetnek kiváló érdekességet nyújtott a tűzoltói zenekar, mely a menetet indulókkal kísérte.

— Bitai Baikó Lajos 1848—9-ki honvéd főhadnagy, lapunk derék barátja és kitűnő munkatársa, kinek nevével olvasóink nem egyszer találkozottak lapunk hasábjain, folyó hó 9-én meghalt. Őszintén fájjaljuk a derék, jó ember halálát. Béke és áldás poraira! — A családi gyászjelentés így hangzik:

Alólikar a megmérhetetlen veszteség tudatával jelentik bitai Baikó Lajos 1848/49-iki honvédtisztnek, utóbb nyugalmazott m. kir. állami tisztviselőnek f. év február 9 én reggeli 5 órakor életének 61-ik, boldog házasságának 32-ik évében, keresztényi önmegtagadással viselt hosszas szenvedés után történt gyászós elhunytát. A szív, mely oly hön dobogott honáért, hogy a haza nehé napjaiban 18 veres csatában volt, kész életét és vérét áldozni, már kibűlt. Földi maradványai f. hó 11-én d. u. 2 órakor fognak az ev. ref. egyh. szertartása szerint a baróthi köztemetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Nyugalma legyen csendes! Baróth, 1891. évi február 9-én. Baikó Lajosné,

szül. Balázs Julianna, mint neje. Özv. Balázs Antalné, szül. Horváth Julianna mint anyós. Baikó Anna, férj. Molnár Lajosné és gyermekei, Baikó Károlina, mint testvérek. Baikó Mihály mint unoka-öcs. Baikó Anna és férje Sylveszter János, mint rokonok.

— Balesetek. Folyó hó 10-én délután egy csizmadia-tanonczot egy szán úgy leütött, hogy az egy mellette elhaladó jeges-szekér alá bukott. A szekér kereke átment a gyermekén, de oly szerencsén, hogy komolyabb sérülés nem történt. Azonnal beszállították a kórházba, hol már veszályan tul van. — Folyó hó 11-én két szolgáló lett a petroleum áldozata. Reggel korán tüzet akartak gerjeszteni, s hogy a fa jobban égjen, petroleumot öntöttek rá. Természetesen az üvegben levő petroleum azonnal begyult s a leányok ruhája lángot kapott. Az egyik kevésbé, a másik meg életveszélyesen megégett s be kellett a kórházba szállítani, hol most élet-halál között lebeg.

— Öngyilkosság. Dániel Ignác bereczki lakos folyó hó 5-én felakasztotta magát. A mint beszél, szerelmi bánat miatt dobta el magától az életet. Az előleges nyomozat rendén gyanu merült fel, hogy gyilkosság áldozata lett, de a 9-én megejtett törvényszéki bonczolat konstataa az öngyilkosságot.

— Nagy lopás történt folyó hó 9-ére virradó éjjelen Szentkatolnán. Kőkösi Ferencz odaváló lakos feleségével s két felnőtt leányával bálba ment, otthon hagyván két kisebb gyermekét. Míg a család a bálban jól mulatott, ismeretlen tettesek behatoltak a házba és 545 frt készpénzt elloptak.

— A m. kir. államvasutak igazgatósága 6 darab kis mentőszekrény, 338 drb nagy mentőtáska teljes felszereléssel, 10 drb kis mentőtáska teljes felszereléssel, 3 drb párnázott fedett beteg hordágy, 325 drb összehajtható tábori hordágy szállítására pályázatot hirdet.

Az ajánlatok folyó évi márczius hó 10 ig nyújtandók be. Bánatpénzül 600 frt köttetett ki. Bövebb felvilágosításokkal és ajánlati mintával a kamara ideiglenes irodahelyiségében szolgálhatunk. Maros-Vásárhelyt, 1891. február hó 7-ikén. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara.

— A marosvásárhelyi iparos polgári egyl. igazgatósága február 8-án tartott üléséből a következők táviratot küldte Baross Gábor miniszterhez: „A marosvásárhelyi iparos polgári egyelet mai napon tartott rendkívüli igazgatósági üléséből hazaifas lelkesedéssel üdvözlő Nagyméltóságodat, mint Maros-Vásárhely sz. kir. város ujonan megválasztott diszpolgárát. Méltányolván egyuttal Nagyméltóságodnak a kereskedelem és ipar előmozdítása, felvilágosztatása céljából életbeléptetett vasuti új díjszabályzatot, Nagyméltóságodnak ezen újabb közhasznu intézkedéseért, hódoló és egyszersmind hazaifas bizalmat szavazunk. Szabó István, elnök.”

— Nyilvános köszönet. Feledhetetlen férjem Landt József halála által ért nagy csapás sulya alatt vigasztalásomra szolgált az őszinte részvét és jó akarat, melylyel egyesek és testületek részéről találkoztam. E tekintetben első sorban a minorita zárdá és Bándy István ur s az önkéntes tűzoltóegyesület köteleztek engem mély hálára. Viszonzásul egyebet nem adhatok, mint itt a nyilvánosság előtt kifejezett hálás köszönetemet. Kézdí-Vásárhelyt, 1891. február 10-dikén. Özv. Landt Józsefné.

Közgazdaság.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár 1890. évi zárszámadása.

A) Forgalmi kimutatás.

Bevétel:	
Pénztár-készlet 1890. január 1-én	12551.39
Betéti számlán	215967.10
Leszámitolt váltó-számlán	1678303.80
Előleg kölcsön	6018.—
Zálog	3120.—
6% kamat	38292.18
2% illeték	12208.10
Részvényátírási díj	19.—
Pesti hazai első takarékpénztár számlán	6500.—
Osztrák-magyar bank-fiók számlán	167750.—
Magyar leszámítoló és pénzváltó-bank számlán	361.52
Osztrák-magyar bank „giro” számlán	226.40
Jelzálogkölcsön-számlán	109006.—
Többek számláján	22750.—
Magyar pénztár. és részv.-váll. orsz. nyugdíj egyl.	280.47
Országos kisbirtokosok földhitelintézete számláján	10.—

Földbirtok-számlán	982.18
" jövedelmi számlán	37.82
Intézeti ház	808.64
10% betéti államdíj-számlán	34.59
Vegyes	36.12
Kézizálog-kamat-számlán	119.28
Kezelési költség	1463.57
Tiszti előlegkölcson	470.—
Ügyvédi költség	687.23
	2278003.39

Kiadás:	
Betéti kifizetés számlán	198464.78
Betéti folyó kamat számlán	662.76
Leszámitolt váltó-	1762649.80
Előlegkölcson	7316.—
Zálog	3026.—
Kifizetett osztalék	6404.33
Kezelési költség	1569.95
Tiszti fizetés	2560.—
Pesti hazai első takarékpénztár számlán	5660.—
Osztrák-magyar bankfők számlán	133145.—
Magyar leszámítoló és pénzváltó-bank számlán	361.52
Pesti magyar keresk. bank számlán	3.45
Osztrák-magyar bank „giro”	240.56
Többek számláján	30850.—
Tiszti előlegkölcson-számlán	300.—
Jótékony- és jutalék-	841.—
Jelzálogkölcson	104576.—
6% kamat	161.20
Igazgatási költség	3179.40
10% betéti államdíj	2469.97
Vegyes államdíj	120.59
Visszleszámitolt váltókamat számlán	1860.66
Ügyvédi költség-számlán	672.20
Intézeti ház jövedelmi számlán	85.49
Házbér-számlán	300.—
Posta- és bélyegdíj-számlán	127.62
Allami adó (intézet)	2237.23
" (igazgatási) számlán	521.08
" (birtok után)	246.55
Pénztár-maradvány 1890. decz. 31-én	7390.25
	2278003.39

B) Zármérleg-számla.

Vagyon:	
Pénztár-számlának 1890. decz. 31.	7390.25
Leszámitolt váltó-számlának	606602.—
Jelzálogkölcson	52869.—
Előleg	3770.—
Zálog	1669.—
Intézeti ház	11560.94
Többek számlájának	10100.—
Tiszti előlegkölcson-számlának	300.—
Értékpapír-számlának	5.—
Orsz. kisbirtokosok földhitelint. kötv.	100.—
Házbérelőleg-számlának	100.—
Visszleszámitolt váltókamat-számlának	252.96
Magyar általános takarékpénztár számlának	70.75
Pesti magyar kereskedelmi bank számlának	145.55
Osztr.-magy. bank „giro” számlának	538.43
	695473.88

Teher:

Befizetett részv.-alaptőke-számlától	32000.—
Tartalék-alap által kiegészített 60% számlától	48000.—
Tartalék-alaptőke-számlától	4949.08
jelen évi növelésére 20%	2973.57
Külön tartalék-alap-képzésre	500.—
Nyugdíjalap-számlától	1800.—
kamat-számlától	469.—
Intézeti ház tartalék-alap számlától	231.20
" jelen évi növelésére 2%	231.20
Kézdí-Vásárhelytt felállít. polgári leányisk. számlától	485.24
Kézdí-Vásárhelytt felállít. polgári leányisk. j. é. növelésére	164.76
Betétek és tőkésített kamatai	512608.54
Visszleszámitolt váltók számlájától	70842.29
Magyar pénzt. és részv.-váll. orsz. nyugdíjegy.	1258.07
Atmeneti 6% kamat-számlától	6205.08
Ügyvédi előleg	27.55
Betéti 10% államdíj-számlától a b.k. ut. decz. 31.	1201.98
Osztalék-számlától a múlt évről fel nem vett	527.97
Osztalék-számlától a jelen évi nyeménnyből	6400.—
Igazgatási költség-számlától a 69. § szerint	3568.20
Jutalék-számlától	180.—
Jótékony-számlától	365.—
Leírásra váltó-számlától	450.—
Atmeneti nyeménny-számlától	35.15
	695473.88

C) Veszteség- és nyereség-számla.

Költség:	
Betéti kamat-számlának	25272.94
Betéti 10% államdíj-számlának	2446.44
Jótékony számlának év folytán	121.—
Tiszti fizetés-száml. (Bányay Fer. 1/5)	200.—
Tiszti fizetés-számlán	2560.—
Allami adó-számlán int.	2237.23
Házbér-számlán	300.—
Posta- és bélyegdíj-számlán	127.62
Allami adó-számlán igaz. és birt.	521.08
Kezelési költség-számlán	246.55
Visszleszámitolt váltókamat-száml.	1898.92
Vegyes államdíj-számlának	25.70
Tartalék-alap-számlának a 69. § szer. j. é. ny. ut. 20%	2973.57
Igazgatási költség-számlának a 69. § szerint	
Elnök-igazgatónak 6%	713.64
1 igazgatónak 3% 356.82×6 =	2140.92
1 felügyelőbizottsági tagnak 1 1/2% = 178.41×3 =	535.23
1 hivatalnoknak 1 1/2% = 178.41×1 =	178.41
A fenmaradt 8326 frt 11 kr osztandó:	
Külön tartalék-alap-képzésre	500.—
Int. ház tartalék-alapnak 2% (av.)	231.20
Leírásra: Szabó Péter váltója	450.—
Kézdí-Vásárhelytt felállít. polgári leányisk. alapnak	164.76
Jutalék-számlának	180.—
Jótékony számlának	365.—
Osztalék-számlának 800×8 =	6400.—
Atmeneti nyeménny-számlának	35.15
	50825.36

Jövedelem:	
Kamatok: váltók, jelzálog, előleg és többek számlájától	37652.57
Különféle illetékek számlájától	12208.10
Kézi zálogkamat-számlától	142.76
Intézeti ház jövedelmi számlától	723.15
Földbirtok	37.82
Kezelési költség	31.96
Részvényátíratási díj	19.—
Orsz. kisbirt. földhitelint. 2 szelvény	10.—
	50825.36

Piaci árak

Kézdí-Vásárhelytt, február 5-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt 60 kr
" (elegy)	— frt — kr
Rozs (tisztá)	3 frt 60 kr
Rozs (elegy)	— frt — kr
Arpa (tisztá)	3 frt 60 kr
Arpa (elegy)	— frt — kr
Zab	2 frt 40 kr
Törökbuza	4 frt 35 kr
Kása (köles)	10 frt — kr
" (árpa)	16 frt — kr
Borsó	6 frt 80 kr
Lenese	8 frt — kr
Fuszulyka	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	1 frt 20 kr
Marhahus	kilogr.-kint — frt 36 kr
Disznóhus	— frt 40 kr
Juh-hus	— frt — kr
Szalonna	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	— frt 24 kr

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Ifj. Dobay János.

Szám 6559./1890.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdí-vásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szárazpataki róm kath. templom-alap végrehajtónak György János végrehajtást szenvedett elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdí-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő Szárazpatak község határán fekvő, a szárazpataki 110. sz. tjkvben foglalt 250., 251/1., 251 2. hr. sz. alatti 425 frt, 2400/1., 2401/1. hr. sz. alatti 13 frt, a 642. sz. tjkvben foglalt 431/1. hr. sz. alatti 8 frt, 763/2. hr. sz. alatti 31 frt, 946 1. hr. sz. alatti 24 frt, 992, 995. hr. sz. alatti 13 frt, 1588/1. hr. sz. alatti 15 frt, 1598/1. hr. sz. alatti 22 frt, 1831/1. hr. sz. alatti 7 frt, 1860/3., 1861/3. hr. sz. alatti 2 frt, 2010 1. hr.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelytt.

sz. alatti 1 frt, 2073/1., 2074/1. hr. sz. alatti 18 frt, 2263/2., 2267/2. hr. sz. a. 37 frt, 2350/1. hr. sz. alatti 9 frt, 2382/2. hr. sz. alatti 6 frt, 2575. hr. sz. alatti 50 kr, 2870 1. hr. sz. alatti 3 frt, 2986/1. hr. sz. alatti 4 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 17-ik napján d. e. 9 órákor Szárazpatak község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Kézdí-Vásárhelytt, 1890. nov. 26

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

Sz. 2521. tkkvi.
1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy szőrcsei Józsa Józsefné végrehajtónak ügyvéd Butyka András ügygondnok által képviselt szőrcsei Fakó Elek hagyatéka végrehajtást szenvedett elleni 245 frt tőkekövetelés s járulékai iránti ügyében a kovásznai kir. járásbíró-ság területén levő Szőrcse községében fekvő 913. számú telekjegyzőkönyvben 308. hr. sz. ingatlanra 613 frt, 2924. hr. sz. ingatlanra 175 frt az árverést 788 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 18-ik napján d. e. 9 órákor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovásznán, 1890. november hó 26-án.

A kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Eladó ház.

Kézdí-Vásárhelytt az I. kerületben egy jó lakás udvarral, színnel és hozzátartozó kerttel együtt örök áron eladó. Értekezhetni tulajdonos Bodó Istvánnal. Ha február 18-ig szabadkézből el nem kel, 22-ikén önkéntes árverésen fog eladatni.